

Arrest

nr. 93 689 van 17 december 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 7 september 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 augustus 2012 tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 oktober 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE FEYTER, die loco advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Kosovaarse nationaliteit te bezitten, van Albanese origine te zijn en afkomstig te zijn uit Gjilan. U verklaart verder sinds 2010 problemen te hebben met een zeker X. U verklaart dat u in 2010 gedurende een vijftal maanden een relatie met deze man zou hebben gehad. Na twee maanden ontdekte u echter dat hij heel veel alcohol dronk en dat hij op dat moment agressief werd. Om die reden zou u ook de relatie hebben beëindigd. Op 20 november 2010, nadat de relatie reeds was beëindigd, zou hij u in het centrum van Gjilan hebben lastiggevallen en u ook hebben mishandeld. U zou een klacht hebben ingediend bij de politie en aan die klacht zou ook gevolg zijn gegeven. Uiteindelijk zou hij voor deze feiten zijn veroordeeld, een maand in de gevangenis hebben gezeten en daarna opnieuw zijn vrijgelaten, ü had echter nog steeds angst van hem en probeerde zo min mogelijk in het centrum van

Gjilan te komen. U zag geen andere uitweg dan uw land te verlaten en vluchtte op 15 juli 2012 naar België waar u op 18 juli 2012 toekwam en nog dezelfde dag asiel aanvraag.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u uw Kosovaarse identiteitskaart neer, uitgegeven op 2 oktober 2009; uw Kosovaarse geboorteakte, uitgegeven op 23 mei 2012; een kopie van de klacht bij het parket, d.d. 14 december 2010 en tenslotte een vonnis van de rechtbank van Gjilan dd. 7 december 2011.

B. Motivering

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade,, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, getekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 26 mei 2012 werd Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst. Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonde dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat.

U kon/kan tegen de gewelddaden van deze persoon bescherming zoeken bij de Kosovaarse autoriteiten, hetgeen u dan ook heeft gedaan. De Kosovaarse politie en het gerecht hebben adequaat actie ondernomen en hebben X opgepakt en berecht. Niets wijst erop dat zij deze bescherming in de toekomst niet opnieuw zouden kunnen bieden. U verklaart bovendien dat u deze man niet veel meer zag de laatste maanden en u verklaart ook dat uw moeder en zus geen problemen meer hebben met Florim Vranovci (gehoorverslag CGVS p.6 en p. 2), Indien Florim Vranovci u opnieuw zou lastigvallen, waar er geen aanwijzingen voor zijn, kan u dan ook voor bescherming terecht bij de Kosovaarse autoriteiten.

Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2012 op afdoende wijze actie onderneemt. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven - zo heeft de politie slechts beperkte mogelijkheden om complexe misdaden, zoals ondermeer financiële fraude, terrorisme en drugscriminaliteit, doeltreffend aan te pakken en is de samenwerking tussen politie en justitie niet altijd optimaal -, is de KP toch in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden. Nadat de "Law on the Police" en de "Law on the Police Inspectorate of Kosovo", die onder meer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP evenwel beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient Eveneens besteedt de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo" speciale aandacht aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

De door u neergelegde identiteitskaart ter ondersteuning van uw asielaanvraag, kan bovenstaande beslissing niet in positieve zin wijzigen. Ze bewijst enkel uw identiteit, dewelke in deze beslissing niet in vraag wordt gesteld.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. De verzoekende partij voert volgend middel aan:

“Schending van de materiële motiveringsverplichting (art. 3 Wet 29 juli 1991) iuo. art. 48/3 (minstens art. 48/4) van de Wet van 15 december 1980. De bestreden beslissing is in essentie gesteund op volgende overwegingen: Kosovo wordt beschouwd als een veilig land; verzoekster toont niet aan dat er een reëel risico is op het lopen van ernstige schade; Ten onrechte stelt de Commissaris-Generaal dat de Kosovaarse autoriteiten een afdoende bescherming kunnen bieden aan verzoeker tegen daden van agressie van haar voormalige partner, Florim VRANOVCI. Nopens de feitelijke situatie van verzoekster Primo gaat de Commissaris-Generaal voorbij aan de concrete en feitelijke situatie van verzoekster, welke wordt aangetoond a.h.v. verschillende stukken waarvan de authenticiteit door de Commissaris-Generaal niet wordt betwist. Het betreft volgende documenten: kopie van de klacht bij het parket dd. 14.12.10 een vonnis van de rechtbank van Gjilan dd. 07.12.11. Na het beëindigen van haar relatie met dhr. Florim VRANOVCI, werd verzoekster bedreigd en mishandeld door laatstgenoemde. Deze dreiging is tot op de dag van vandaag actueel, hetgeen niet betwist wordt door de Commissaris-Generaal. Politie kan maar optreden nadat verzoekster slachtoffer is geworden. Zelfs indien aanvaard zou kunnen worden dat de Kosovo Police performant en adequaat optreedt in de klachtenbehandeling en opsporing van misdrijven, wil dit uiteraard niet zeggen dat verzoekster ook ante delicto een bescherming zou kunnen genieten. Enkel de fysieke verwijdering van verzoekster uit Kosovo kan haar een zekere en gegarandeerde bescherming bieden tegen mogelijke aanvallen van VRANOVCI. Dat verzoekster het slachtoffer zou kunnen worden van de agressie van dhr. VRANOVCI, blijkt duidelijk uit de bijgebrachte stukken, die aantonen dat zij in het verleden reeds het slachtoffer werd van de agressie van deze man; ingevolge deze agressie durfde verzoekster niet meer in het centrum van Gjilan te komen, en was derhalve sterk beperkt in haar bewegingsvrijheid. Dat de politie enkel a posteriori kan optreden, blijkt eveneens uit de bijgebrachte stukken; de enige geboden bescherming is een bijzonder lichte gevangenisstraf, uitgesproken en uitgezeten lange tijd na datum van de feiten. Een effectieve bescherming tegen de agressie(s) van VRANOVCI, impliceert een continue (24h/ 24h en 7/7) bescherming van de fysieke integriteit van verzoekster, zodat zij niet opnieuw het slachtoffer zou kunnen worden van diens intimidaties c.q. agressie. Nopens het niveau van bescherming dat kan worden geboden door de Kosovaarse autoriteiten De Commissaris-Generaal verwijst naar de bescherming door de Kosovo Police. Verzoekster betwist uiteraard niet het bestaan van de Kosovo Police, maar kan zich geenszins akkoord verklaren met de stelling dat deze haar een adequate bescherming zouden kunnen bieden tegen uitspattingen en agressies van haar voormalige echtgenoot. Dit is een manifest theoretisch standpunt, dat getuigt van de gebrekkige kennis van de feitelijke realiteit in Kosovo. Een adequate bescherming impliceert dat de belager van verzoekster gepast gesanctioneerd wordt zodat hij ervan wordt weerhouden nog dezelfde handelingen te stellen; er moet m.a.w. een werkelijk punitief mechanisme bestaan. In Kosovo heerst echter een klimaat van straffeloosheid, aangezien het functioneren van Justitie allesbehalve afdoende is; terzake kan worden verwezen naar het recente en bijzonder gedetailleerde verslag van het Balkan Investigative Reporting Network, waarin volgende essentiële gebreken worden weerhouden (BIRN, “Monitoring the work and administration of courts in Prishtina, Peja, Prizren, Cjilan, Mitrovica, Ferizaj, Gjakova, Deçan, Vushtri, Podujeva, Lipjan, Kiina and istog”, May 2010 (met nota bene medewerking van het Kosovo Law Institute): de bestraffing van misdrijven is bijzonder licht, zodat de rechtbanken ipv straffen op te leggen eerder genade lijken te verlenen (p. 9 verslag); strafrechtelijke zaken welke verschillende malen worden uitgesteld, en waarin het Openbaar Ministerie uiteindelijk afstand doet van de strafvordering (p. 27); de strafuitvoering ontbreekt quasi volledig, aangezien bij slechts 10 % van de beslissingen, er een opvolging voorzien is (p. 38); een welig tierende corruptie, ook op niveau van de rechterlijke macht, waarbij rechters effectief omkoopbedragen ontvangen (p. 46). Verzoekster verwijst uitdrukkelijk naar p. 9, en herneemt volgende paragraaf, welke treffend de de facto straffeloosheid in Kosovo illustreert: (...). Vrije vertaling: “ Volgens BIRN's vaststellingen zijn de opgelegde straffen zo licht dat ze doen geloven dat het opzet van de gerechtelijke bestraffing niet is om criminele feiten te voorkomen, maar wei om ze zoveel als moge/iijk te vergeven. (...)” Verzoekster beveelt de Raad een integrale lezing van het geciteerde verslag aan; de Raad zal vervolgens beter begrijpen om welke reden verzoeker geen vertrouwen heeft in een effectieve bestraffing van de daders, laat staan in een bescherming van zijn persoon. Voorgaande vaststellingen worden ook bevestigd in het Verslag van de International Crisis Groep, The Rule of Law in Independent Kosovo, Europe Report, nr. 204, 19 may 2010 [...]; verzoeker brengt onder stuk 3 een samenvatting bij van dit omvattend verslag, waarin o.a. volgende eindconclusies worden gemaakt: de rechtsstaat bestaat niet in Kosovo het gerechtelijk systeem is bijzonder zwak, met een schrijnend tekort aan magistraten en aan medewerkers van het OM een wijdverbreide corruptie, tot op de hoogste niveaus en ook onder de magistraten weinig veroordeelden belanden in de cel een bijzonder slechte, en zelfs vijandige verhouding tussen Kosovo Police en het Openbaar Ministerie, waarbij de politie niet de noodzakelijke

medewerking verleent aan het Openbaar Ministerie, zodat een adequate en performante uitoefening van de strafvordering door het Openbaar Ministerie onmogelijk wordt gemaakt enkel op willekeurige wijze wordt een PV opgesteld wanneer strafrechtelijke feiten worden vastgesteld of medegedeeld. De werking van het gerechtelijk systeem is m.a.w. volledig geparalyseerd in Kosovo; effectieve bestraffing van misdrijven is derhalve veeleer de uitzondering dan de regel. Gelet op deze afwezigheid van bestraffing kan bezwaarlijk worden gesproken van een effectieve bescherming door de Kosovaarse autoriteiten. Quid immers de zin en betekenis van een politieoptreden (bijv. het opstellen van een klacht of afnemen van een verhoor) wanneer nooit enige bestraffing volgt voor de dader? Van een effectieve bescherming is m.a.w. geen sprake; een klimaat van straffeloosheid heerst in Kosovo. Het voorgaande wordt treffend geïllustreerd door de vaststelling dat de belager van verzoekster nauwelijks één maand in de gevangenis heeft gezeten, voor zware feiten van opzettelijke slagen en verwondingen, (zie bijgebrachte doc. en gehoorverslag verzoekster). Een effectieve rechtsbescherming in Kosovo is onbestaande.”

2.2. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd, omdat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij voor de problemen met dhr. Florim VRANOVI geen of onafdoende beroep kon/kan doen op de hulp van of bescherming door de in Kosovo aanwezige autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er voor u een reëel risico zou bestaan op vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De bestreden beslissing bevat volgend determinerend motief:

“U kon/kan tegen de gewelddaden van deze persoon bescherming zoeken bij de Kosovaarse autoriteiten, hetgeen u dan ook heeft gedaan. De Kosovaarse politie en het gerecht hebben adequaat actie ondernomen en hebben Vranovci Florim opgepakt en berecht. Niets wijst erop dat zij deze bescherming in de toekomst niet opnieuw zouden kunnen bieden. U verklaart bovendien dat u deze man niet veel meer zag de laatste maanden en u verklaart ook dat uw moeder en zus geen problemen meer hebben met Florim Vranovci (gehoorverslag CGVS p.6 en p. 2), Indien Florim Vranovci u opnieuw zou lastigvallen, waar er geen aanwijzingen voor zijn, kan u dan ook voor bescherming terecht bij de Kosovaarse autoriteiten. Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2012 op afdoende wijze actie onderneemt.”

Met toepassing van artikel 48/5, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat noch de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

Artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Uit de objectieve en actuele informatie van de commissaris-generaal, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat de overheidsinstellingen in Kosovo de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet hebben getroffen. Verzoekster brengt geen argumenten aan die hieraan vermorren afbreuk te doen.

Verzoekster geeft enkele beschouwingen over het rechtstelsel in Kosovo en verwijst daarbij naar een rapport van de Balkan Investigative Reporting Network en het Verslag van de International Crisis Groep, maar gaat voorbij aan het determinerende motief van de bestreden beslissing. Verzoekster laat volgend motief ongemoeid: *“U verklaart bovendien dat u deze man niet veel meer zag de laatste maanden en u verklaart ook dat uw moeder en zus geen problemen meer hebben met Florim Vranovci (gehoorverslag CGVS p.6 en p. 2), Indien Florim Vranovci u opnieuw zou lastigvallen, waar er geen aanwijzingen voor zijn, kan u dan ook voor bescherming terecht bij de Kosovaarse autoriteiten.”*

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Het is niet kennelijk onredelijk van de Commissaris-generaal om te besluiten dat niet voldaan is aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4. De bestreden beslissing is onder meer gesteund op het motief dat *“De Kosovaarse politie en het gerecht hebben adequaat actie ondernomen en hebben Vranovci Florim opgepakt en berecht. Niets wijst erop dat zij deze bescherming in de toekomst niet opnieuw zouden kunnen bieden.”* Dit is een determinerend motief in die zin dat het de beslissing kan dragen. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat voormeld determinerend motief is gesteund op onjuiste feitelijke gegevens, kennelijk onredelijk is of in strijd met de ruime appreciatiebevoegdheid van de Commissaris-generaal.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien december tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC